

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/872/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7214209228
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Veščičiková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7214209228.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach vo veci žalobkyne T.. Z. O., C., I. XX/Alžbetina X, proti žalovaným X) B. - R. A..P.U., C.T., R. XXXX/X, IČO: XX XXX XXX , 2) M. C., Z. G. E., Ž. XX a 3) O., A. A. P. U., C., Q. X, IČO: XX XXX XXX, o určenie neplatnosti zmluvy, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu 45C/26/2014-50 z 23.7.2014 Okresného súdu Košice II

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie vo výroku o trovách konania.

Žalobkyňa je povinná nahradiť žalovanému v 1. rade trovy odvolacieho konania 38,97 € na účet jeho zást. JUDr. Michala Treščáka, advokáta a žalovanému v 3. rade trovy odvolacieho konania 38,97 € na účet jeho zást. JUDr. Juraja Ferenčíka, advokáta, všetko do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

Žalovanej v 2. rade sa náhrada trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa (ďalej súd) uznesením konanie zastavil, žalobkyni uložil povinnosť uhradiť žalovanému v 1. rade trovy konania 139,78 eur, žalovanému v 3. rade trovy konania 139,82 eur, všetko na účet ich právnych zást. a vo vzťahu medzi žalobkyňou a žalovanou v 2. rade rozhodol, že žalobkyňa nemá právo na náhradu trov konania a žalovanej v 2. rade náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení uviedol, že žalobkyňa sa žalobou z 28.3.2014 domáhala, aby určil, že zmluva o nájme nebytového priestoru o 17.6.2008 uzatvorená medzi žalovaným v 1. rade a žalovanou v 2. rade v zastúpení žalovaného v 3. rade ako aj všetky jej zmeny sú neplatné, na tom skutkovom a právnom základe, že 17.6.2008 žalovaný v 1. rade uzatvoril ako nájomca zmluvu o nájme nebytového priestoru so žalovanou v 2. rade v zastúpení žalovaného v 3. rade, že je jednou z podielových spoluvlastníkov nehnuteľnosti - stavby evidovanej na LV č. XXXXX vedenom Okresným úradom Košice, katastrálny odbor, C..Ú.. A. M., obec: C. - A. M., U.: C. T., umiestnenej na parcele registra „C“ KN č. XX, zastavané plochy a nádvoria o Z. XXX M., súpisné číslo XX, druh: Iná budova, popis: dom meštiansky a pam, tab. so spoluvlastníckym podielom vo výške 35/100 v pomere k celku. Žalobkyňa dôvodila, že predmetná nehnuteľnosť je v spoluvlastníctve troch fyzických osôb, konkrétne jej, T.. B. O. a žalovanej v 2. rade, že žalovaný v 3. rade nemohol byť poverený na uzatváranie nájomných zmlúv so žalovanou v 2. rade ako vlastníkom nehnuteľností, že nehnuteľnosť je v podielovom spoluvlastníctve troch spoluvlastníkov a súhlas na vyššie uvedené úkony žalovanej v 2. rade nikdy neposkytla.

Elektronickým podaním z 22.5.2014 zást. žalobkyne zobral žalobu v celom rozsahu späť z dôvodu zániku zmluvného vzťahu vyplývajúceho z predmetnej zmluvy, ktorú ukončili žalovaní k 31.7.2014 a žiadal, aby súd zastavil konanie v celom rozsahu a zaviazal žalovaných spoločne a nerozdielne k náhrade trov konania v celkovej výške 167,78 eur na účet zást. žalobkyne alebo rozhodol tak, že náhradu trov účastníkom konania nepriznáva.

Zástupca žalovaného v 1. rade podaním z 10.6.2014 súhlasil so späťvzatím žaloby a žiadal zaviazat' žalobkyňu na náhradu trov konania 139,78 za 2 úkony - prevzatie a príprava zast., vyjadrenie z 3.6.2014 $2 \times 61,85 \text{ €} \times 2 = 123,70 \text{ €} + 2 \times \text{paušál } 8,04 \text{ €} = 16,08 \text{ €}$, spolu 139,78 €. Uviedol, že so žalovanou v 2. rade zast. žalovaným v 3. rade v dobrej viere uzatvoril zmluvu o nájme nebytových priestorov za účelom riadneho vykonávania podnikateľskej činnosti, že on nemal žiadnu vedomosť o tom, že vzťahy medzi spoluvlastníkmi nie sú vzájomne usporiadané a že takáto zmluva by mohla byť poznačená akoukoľvek vadou majúcou za následok jej neplatnosť, že predmet nájmu užíval v pokoji 5 rokov a riadne si plnil všetky s tým spojené povinnosti, bol pri uzatváraní nájomnej zmluvy uvedený do omylu, že žalovaná v 2. rade je oprávnená na uzatvorenie nájomnej zmluvy. Následne, ako bol upozornený na nezhody medzi žalobkyňou a žalovanou v 2. rade a vyzvaný na vzájomné rokovanie, jednoznačne vyjadril svoj postoj, že pokiaľ ide o ich vzájomné problémy, nebude sa do týchto miešať a bude akceptovať riešenie, ktoré dosiahnu ako spoluvlastníci predmetu nájmu. Teda on nedal žalobkyňi žiaden dôvod na podanie žaloby. Nakoľko sa situácia ohľadom nájmu nebytového priestoru stala pre neho už neúnosnou, dohodli sa so žalovanou v 2. rade na ukončení zmluvného vzťahu založeného nájomnou zmluvou zo 17.6.2008. Ďalej uviedol, že nemal do doručenia žaloby súdom ani vedomosť, že žalobkyňa sa domáha určenia neplatnosti zmluvy súdnou cestou a z týchto skutočností mu vyplýva, že voči nemu nie je možné aplikovať § 146 ods. 2 druhá veta O. s. p., nakoľko jeho konanie nemožno v žiadnom prípade posúdiť ako zavinenie späťvzatia žaloby, ani správanie sa, pre ktoré bola žaloba vzatá späť.

Zást. žalovaného v 3. rade podaním, doručeným súdu 19.6.2014 súhlasil so späťvzatím žaloby, nesúhlasil však s tým, aby súd žalobkyňi priznal trovy konania, keďže na nie je na takýto postup zákonný dôvod. Navrhol, aby súd konanie zastavil a priznal mu trovy právneho zast. vo výške 139,82 € za dva právne úkony (prevzatie a príprava zast., vyjadrenie k trovám konania), keďže účelne bránil svoje práva, nezavinil zastavenie konania a tým sú splnené predpoklady na priznanie trov podľa 146, ods. 2, prvej vety. Uviedol, že zánik zmluvného vzťahu vyplývajúceho zo zmluvy, ktorej neplatnosť bola napádaná návrhom, bol skutočnosťou, ktorá nebola zapríčinená jeho zavineným konaním tak, ako prezentuje žalobkyňa. Zmluvný vzťah bol ukončený na základe dohody, ktorú inicioval a predložil na podpis samotný nájomca - žalovaný v 1. rade a nie on, stalo sa tak z dôvodu zhoršenej ekonomickej situácie, kedy žalovaný v 1. rade obmedzil počet svojich prevádzok a bol nútený ukončiť nájomný vzťah. Navyše z predloženej dohody o skončení nájomného vzťahu je zrejmé, že zmluva de iure trvá do 31.7.2014 a preto dôvodenie „zánikom zmluvného vzťahu“ a späťvzatím pred týmto termínom je predčasné. Ukončenie nájomnej zmluvy nastalo bez ohľadu na to, že žalobkyňa podala na súde žalobu, teda v čase ukončenia zmluvného vzťahu, resp. podpisovania dohody o skončení nájmu z 28.4.2014 ešte nevedel o tom, že je žalovaný v 3. rade. Na základe uvedeného preto nemožno aplikovať § 146, ods. 2 O. s. p., keďže v čase uzatvárania Dohody o skončení nájmu nevedel o tom, že je účastníkom konania, resp. jeho správanie vôbec nebolo týmto konaním ovplyvnené a preto nemohol zaviniť zastavenie tohto konania.

Súd v súlade s § 96 ods. 1, 2, 3 O.s.p. súd konanie zastavil.

O trovách konania rozhodol v zmysle § 146 ods. 2 prvá veta O..s.p., podľa ktorého ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy, nakoľko bol toho názoru, že nie je možné aplikovať v tomto konkrétnom prípade druhú vetu § 146 ods. 2 („ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania“), pretože k späťvzatiu žaloby nedošlo pre správanie žalovaných a nezavinili toto konanie (t.j. žalobkyňa nepreukázala, žeby žalovaní zavinili toto konanie). V plnej miere poukázal na dôvody a skutočnosti uvádzané v písomných podaniach žalovaných.

Trovy konania žalovaných v 1. a v 3. rade pozostávali z trov právneho zast. za 2 úkony (prevzatie a príprava, vyjadrenie) po 61,85 eur (123,70 eur) , plus 2 x paušál 8,04 eur (18,08 eur), spolu u oboch žalovaných 139,78 eur.

Žalovanej v 2. rade náhradu trov konania nepriznal (aj keď vychádzal z § 146 ods. 2 prvá veta), nakoľko jej v konaní žiadne trovy nevznikli a ani si žiadne trovy neuplatnila.

Pre úplnosť doplnil, že nebolo možné použiť § 150 ods. 1 O.s.p., nakoľko neboli preukázané žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa na strane žiadneho z účastníkov.

Proti uzneseniu , výroku o náhrade trov konania podala v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa z dôvodu uvedeného v § 205 ods.2 písm. a) O.s.p., t.j. , že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1 písm. h), že súd nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, písm. b), že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, písm. d), že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a písm. f), že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Citujúci znenie § 146 ods.1, 2 O.s.p. uviedla, že späťvzatie žaloby v celom rozsahu zobrala z dôvodu zániku zmluvného vzťahu vyplývajúceho z predmetnej zmluvy, že zánikom zmluvy, ktorá je predmetom konania, resp. , ak sa predmetom konania rieši jej platnosť alebo neplatnosť, nemôže konanie pokračovať, lebo predmet konania odpadol a že v tomto prípade bola zmluva uzatvorená medzi žalovanými v 1., 2. rade a bola medzi nimi ukončená a , že na jej ukončení sa žiadnym spôsobom nepodieľala, no z dôvodu zániku predmetnej zmluvy, ako predmetu konania z dôvodu hospodárnosti bolo nevyhnutné, aby bola žaloba vzatá späť. Poukázala na judikatúru - uznesenie Najvyššieho súdu SR 7 M Cdo /4/2010 zo 14.9.2011. a na to, že k zastaveniu konania došlo z dôvodu správania sa žalovaných, keďže predmetná zmluva bola v čase podania žaloby platná a účinná a až následne došlo k jej ukončeniu, teda z dôvodu na strane žalovaných, ktorí zastavenie konania zaviniли a nie z toho dôvodu, že žaloba bola ňou vzatá späť a , že je zrejmé, že žaloba bola podaná dôvodne a vzatá späť z dôvodu správania sa na strane žalovaných, ktorí ukončili zmluvu k 31.7.2014 dohodou z 28.4.2014. Zdôraznila, že súd nesprávne aplikoval § 146 ods.2 prvá veta O.s.p., došlo k nesprávnemu právnomu posúdeniu.

Okrem iného, namietala počet úkonov, ktorých náhradu súd priznal zást. žalovaného v 1. rade, konkrétne vyjadrenie k žalobe z 3.6.2014, pritom samotné späťvzatie bolo podané už 25.5.2014 a z uvedeného dôvodu navrhla, čo do výšky priznať náhradu len za jeden úkon právnej služby, konkrétne prípravu a prevzatie právneho zast., keďže všetky ostatné úkony neboli vynaložené na účelné bránenie práva. Obdobne aj proti žalovanému v 3. rade namietala počet úkonov, ktorých náhradu súd priznal jeho právnomu zást. a to za vyjadrenie k trovám konania, ktoré nie je podaním vo veci samej a nie je nevyhnuté a ani účelné vynaložené na bránenie práva klienta. Navrhla uznesenie zrušiť a vrátiť súdu na ďalšie konanie alebo rozhodnutie v časti výroku o náhradách trov zmeniť tak, že zaviazže žalovaných spoločne a nerozdielne nahradiť jej trovy konania v celkovej výške 167,78 eur, ako aj trovy odvolacieho konania za podanie odvolania vo výške 167,78 eur na účet jej zást.

Žalovaný v 1. rade vo vyjadrení k odvolaniu navrhol uznesenie ako vecne správne potvrdiť a žalobkyňu zaviazat' na náhradu trov odvolacieho konania 38,97 eur. Poukázal na tú skutočnosť, že napádané uznesenie považuje za vecne i procesne správne a v žiadnom prípade nesúhlasí s názorom žalobkyne, že prvostupňový súd vec nesprávne právne posúdil a dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala, že Zmluva o nájme nebytových priestorov je neplatným právnom úkonom, či už s poukazom na § 39 OZ i s poukazom na § 49a OZ, teda namietala absolútnu i relatívnu neplatnosť, že túto zmluvu uzatvoril v dobrej viere,

nemal žiadnu vedomosť o tom, že vzťahy medzi spoluvlastníkmi nie sú vzájomne usporiadané a že takáto zmluva by mohla byť poznačená akoukoľvek vadou a do konania bol „zatiehnutý“ napriek tomu, že žalobkyni na takýto postup nedal žiaden dôvod.

Potom ako bol ešte pred podaním žaloby upozornený na nezhody medzi žalobkyňou a žalovanou 2) a vyzvaný na vzájomné rokovania, deklaroval, že vzájomné majetkové vzťahy si musia vyriešiť spoluvlastníci predmetu nájmu, pričom on bude akceptovať výsledok ich vzájomnej dohody, teda evidentne nedal žalobkyni žiadnu zámienu na podanie žaloby. Práve naopak, bol účastníkom riešenia vzniknutej situácie a so žalovanou 2) sa dohodol na ukončení zmluvného vzťahu. Poukázal na to, že žalobkyňa v podanom odvolaní tvrdí, že ho musela žalovať, nakoľko inú možnosť z dôvodu správneho označenia pasívne legitimovaných subjektov nemala, že potom mu nie je zrejmé, prečo si voči nemu žalobkyňa uplatňuje nárok na náhradu trov konania, keď jej na podanie žaloby nedal žiaden dôvod. Opakoval, že nemal do doručenia žaloby súdom ani vedomosť, že žalobkyňa sa domáha určenia neplatnosti zmluvy súdnou cestou. Z tohto dôvodu to bola práve žalobkyňa, ktorá zavinila, že sa konanie muselo zastaviť, svoju žalobu vzala späť napriek tomu, že zmluvný vzťah stále trval, keďže podľa dohody mal skončiť až 31.07.2014. Žalobkyňa mohla naďalej trvať na podanej žalobe a domáhať sa určenia neplatnosti zmluvy. Keďže jej ale postačovalo ukončenie zmluvného vzťahu dohodou, bola to práve ona, kto zavinil zastavenie konania a mala by znášať jeho trovy. V podanom odvolaní žalobkyňa tiež namieta, že k zastaveniu konania došlo z dôvodu správania sa žalovaných, keďže predmetná zmluva bola v čase podania žaloby platná a účinná. Zdôraznil, že na jednej strane považuje žalobkyňa predmetnú žalobu za absolútne neplatný právny úkon aj s poukazom na § 39 OZ (takýto úkon je od počiatku neplatný) a na strane druhej v odvolaní tvrdí, že zmluva bola v čase podania žaloby účinná. Je evidentné, že žalobkyňa účelovo mení svoje tvrdenia podľa aktuálnej potreby. Opätovne poukázal na jeho konanie v dobrej viere, dodržiavanie zmluvných podmienok, značnú dobu bezproblémového užívania predmetu nájmu a to, že situácia bola vyriešená aj vďaka jeho súčinnosti. Neobstoja tvrdenie žalobkyne, že ho len musela žalovať, ak by tomu tak bolo a išlo by len o prípad nevyhnutnosti, neuplatnila by si voči nemu nárok na náhradu trov konania, keďže takýto postup je možné považovať aj za v rozpore s dobrými mravmi. Záverom poukázal na to, že žalobkyňa si v podanom odvolaní nesprávne uplatňuje viac, ako by mala podľa Vyhl. č. 655/2004 o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, že trovy odvolacieho konania si uplatňuje vo výške 167,78 € - za podanie odvolania, teda zhodnú sumu ako v prípade prvostupňového konania, kde si uplatňuje nárok na náhradu trov konania za 2 úkony právnej služby. Navyše predmetný návrh nereflektuje ani § 13a ods. 2 písm. b) predmetnej vyhl., podľa ktorého patrí odmena za právny úkon vo výške 1/2 základnej sadzby tarifnej odmeny, keďže sa žalobkyňa odvoláva len proti výroku o trovách konania.

Žalovaný v 3. rade vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že v plnom rozsahu sa pridržiava svojho vyjadrenia zo 17.6.2014, v ktorom podrobne popísal jednotlivé argumenty v otázke trov konania. Uviedol, že odvolanie neobsahuje žiadne nové skutočnosti, ani argumenty, s ktorými by sa súd doteraz nevysporiadal, preto ho považuje za bezdôvodné, že žalobkyňa tápe v dôkaznej núde a neustálym opakovaním svojich tvrdení sa snaží presvedčiť konajúci súd a ostatných účastníkov o svojej pravde. Z právneho hľadiska však tieto tvrdenia neobstoja, nakoľko si jednotlivé ust. zákonov vykladá sama vo svoj prospech a tento výklad žiaľ nie je v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou súdov. Opakovane uviedol, že nie je žiadny zákonný dôvod na to, aby súd trovy priznával žalobkyni, ktorá sama žalobu podala a následne ju vzala späť. Poukázal na to, že, nemožno aplikovať § 146, ods. 2 O. s. p. tak, ako si praje žalobkyňa, keďže v čase uzatvárania Dohody o skončení nájmu žalovaný v 3. rade nevedel o tom, že je účastníkom konania, resp. jeho správanie vôbec nebolo týmto konaním ovplyvnené a preto nemohol zaviniť zastavenie tohto konania. Zákon jasne deklaruje, že musí ísť o „správanie odporcu“, čo v danom prípade nebolo naplnené a nie je možné aplikovať uvedené ustanovenie. Poukázal na to, že predmetný spor nie je jediným svojho druhu, že na Okresnom súde Košice I má v súčasnosti žalobkyňa niekoľko ďalších návrhov obsahovo totožných, s rozdielom zmluvných strán, ktoré sú v nájmomnom vzťahu. Do pozornosti konajúceho súdu opätovne dáva konanie na Okresnom súde Košice I vedené pod sp. zn. 37C/115/2014, kde v podanom návrhu na určenie neplatnosti zmluvy na str. 2 uvádza, že aj napriek tomu, že podnikateľský subjekt ukončil svoju činnosť ku dňu 28.2.2014, žalovaný zodpovedá za všetky záväzky za ktoré zodpovedal ako podnikateľský subjekt. Žalobkyňa tak jasne deklaruje, že v tomto prípade zánik zmluvného vzťahu pre ňu nie je prekážkou pri podaní návrhu, i keď bol zmluvný vzťah preukázateľne ukončený. Aj tento postup žalobkyne svedčí o účelovosti jej konania a konajúci súd sa o

pravdivosti môže presvedčiť nahliadnutím do cit. spisu na Okresnom súde Košice I. Žalobkyňa podala žalobu 21.3.2014 a žiada ju vziať späť z dôvodu zániku zmluvného vzťahu, ktorý však reálne neskončil a ešte do 31.7.2014 trvá. Ďalej žiada žalobkyňa priznať trovy bez právneho titulu, keďže žalovaný v 3. rade v žiadnom prípade nemohol zaviniť zastavenie konania, o ktorom ani nevedel. Účelová snaha získať trovy konania žalobkyňou je deklarovaná aj v konaní 13C/114/2014 na Okresnom súde Košice I., kde dokonca žalobkyňa žiadala priznať trovy z dôvodu zániku zmluvy, ktorej výpovedná lehota začala plynúť tri mesiace pred podaním žaloby a o tejto skutočnosti žalobkyňa vedela.

Namietanie počtu právnych úkonov je z jeho strany taktiež irelevantné, najmä s poukazom na vysvetlenie opodstatnenosti jeho vyjadrenia k žalobe, ktoré zaslal skôr, ako mu došlo späťvzatie návrhu. O tejto skutočnosti je v spise uložený dôkaz - poštová doručka.

Záverom uviedol, že predmetné odvolanie nemá opodstatnenie, nakoľko len opakuje argumenty, s ktorými sa súd už vysporiadal a považuje ho za nedôvodné. Žiadal odvolanie zamietnuť a žalobkyňu zaviazat' na úhradu trov odvolacieho konania vo výške 69,91 EUR na účet jeho právneho zást.

Uznesenie okrem výroku o trovách konania, nebolo odvolaním napadnuté, nadobudlo právoplatnosť (§ 206 ods.1, 3 O.s.p.), preto v uvedenom rozsahu nebolo v odvolacom konaní preskúmané.

Odvolací súd bez nariadenie pojednávania (§ 214 ods.2 O.s.p. - v ostatných prípadoch, t.j. neuvedených v § 214 ods.1 O.s.p., možno o odvolaní aj bez nariadenia pojednávania) prejednal odvolania v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods.1, 3 O.s.p. a uznesenie vo výroku o trovách konania potvrdil podľa § 219 ods.1, 2 O.s.p., lebo je vecne správne, jeho odôvodnenie má podklad v zistenom skutkovom stave, odvolací súd sa s ním stotožňuje, pretože dôvody napadnutého uznesenia sú správne, na čom nemení ani odvolanie žalobkyne.

K správnym a výstižným dôvodom uvedeným v uznesení je potrebné dodať, že zavinenie možno posudzovať len z procesného hľadiska, nie podľa hmotného práva, lebo by potom išlo o posúdenie dôvodnosti žaloby vo veci samej tak, že by už po zastavení konania súd ďalej skúmal dôvodnosť nároku vo veci samej. Preto, ak žalobca vzal späť žalobu, z procesného hľadiska zásadne platí (ak nejde o prípad § 146 ods. 2 druhá veta O.s.p.), že zaviniť, že konanie muselo byť zastavené a je preto povinný nahradiť jeho trovy. Predpokladom pre vyslovenie povinnosti na náhradu trov podľa § 146 ods. 2 druhá veta O.s.p. je jednak dôvodne podaná žaloba a jednak správanie sa žalovaného, pre ktoré sa stala žaloba po jej podaní bezdôvodnou, pričom v praxi ide najčastejšie o prípad, že žalovaný po podaní žaloby uspokojí nárok žalobcu, ktorý je žalobou uplatnený.

Skutočnosti uvedené v podaní žalobkyne zo 7.5.2014 (č.l. 42), ktorým oznámila, že berie žalobu v celom rozsahu späť a navrhuje konanie zastaviť, vzhľadom na to, že došlo medzi žalovanými v 1., 2. rade k dohode o ukončení zmluvy o nájme nebytových priestorov, na ktorej dohode sa nijakým spôsobom nepodieľala, že došlo k zániku predmetnej zmluvy ako predmetu konania a, že je nevyhnutné konania z dôvodu hospodárnosti zastaviť a žalobu zobrať späť, nasvedčujú tomu, že žaloba by žalobkyňou nebola podaná dôvodne, čo je jednou z podmienok aplikácie § 146 ods.2 druhá veta O.s.p., t.j. jednak dôvodne podaná žaloba a jednak správanie sa žalovaného, pre ktoré sa stala žaloba po jeho podaní bezdôvodnou. Z obsahu žaloby podanej žalobkyňou 21.3.2014, došlou súdu 28.3.2014 vyplýva, že žalobkyňa sa domáhala určenia neplatnosti zmluvy o nájme nebytového priestoru zo 17.6.2008 uzavretej medzi žalovanými v 1., 2. rade v zast. žalovaného v 3. rade, ako aj všetkých jej zmien. To znamená, že išlo o určenie neplatnosti právneho úkonu - zmluvy o nájme nebytového priestoru a nemožno na jednej strane tvrdiť, že zmluvný vzťah, ktorého neplatnosti sa žalobkyňa domáha, sa následne ukončil dohodou žalovaných v 1., 3. rade. V prípade neplatnosti právneho úkonu, takýto odpočiatku ani nevznikol -

neexistoval , preto na základe dohody nemôže dôjsť k jeho zániku . Z uvedených dôvodov nemožno akceptovať skutočnosti tvrdené žalobkyňou , že nezavinila späťvzatie žaloby. V prejednávanej veci žalobkyňa zavinila zastavenie konania späťvzatím žaloby, a preto je povinná uhradiť trovy, ktoré vznikli žalovaným v 1. a 3. rade.

Pokiaľ ide o námietku žalobkyne ohľadom výšky priznaných trov právneho zast. žalovaného v 1. a žalovaného v 3. rade, je potrebné uviesť, že právny zást. žalovaného v 1. a žalovaného v 3. rade podali vyjadrenie a to priamo na výzvu súdu z 29.5.2014, ktorou boli vyzvaní, aby sa vyjadrili jednak k uplatneným trovám konania a k tvrdeniu žalobkyne, že k späťvzatiu žaloby došlo z dôvodu správania sa žalovaných. Preto išlo o účelné trovy právneho zast. na strane žalovaných v 1. a 3. rade. Z uvedených dôvodov bolo potrebné uznesenie vo výroku o trovách konania potvrdiť ako vecne správne.

Podľa § 224 ods.1 O.s.p. ustanovenia o trovách konania pred súdom prvého stupňa platia i pre odvolacie konanie.

Podľa § 142 ods.1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie právo proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Žalobkyňa nemala v odvolacom konaní úspech, preto nemá právo na náhradu jeho trov a žalovaným v 1. a 3. rade vznikli trovy odvolacieho konania za vyjadrenie k odvolaniu, za 1 úkon právnej pomoci á 30,93 eur (vo výške 1 z 61,85 eur) + 8,04 eur režijný paušál, spolu 38,97 eur podľa vyhl. č. 655/2004 Z.z. o zmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Žalovanej v 2. rade náhrada trov odvolacieho konania nebola priznaná, keďže jej žiadne trovy nevznikli.

Výsledok hlasovania - pomer hlasov: 3 hlasy za (§ 3 ods. 9 tretia veta zák. č. 757/04 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.